श्री साईनाथ प्रसन्न.

श्री साईलीला

मासिक पुस्तक.

वर्ष ९ अंक. १२] फाल्गुन [श. १८५४

नलिनीदलगत जलमतितरलम् । तद्वज्जीवनमतिशय चपलम्

क्षणमपि सज्जनसंगतिरेका । भवति भवार्णव तरणे नौका

—शंकराचार्य.

संपादकः—रामचंद्र आत्माराम तर्खड.

अनुक्रमणिका.

	पृष्ठें
अनुभव	१-१३
श्री कायमफंड खातें	१३-२२
शिर्डीवृत्त	२३-२४
श्रीसंतकथामृत—अध्याय ११-१२	७५-८२

विनंति.

सुप्रसिद्ध श्री. मोरोपंत कविकृत **केकावलि** या भक्तिरसप्रेमामृतानें ओथंबलेल्या काव्यावर कै. रा. ब. दादोबा पांडुरंग यांची "यशोदा पांडुरंगी" टीका जी साठ वर्षांपूर्वी छापून प्रसिद्ध झाली होती व आजमितीस अत्यंत दुर्मिळ झाली होती तिची दुसरी आवृत्ति छापून तयार झाली आहे. किं. रु.२

रा. आ. तर्खड,

व्यवस्थापक—**श्रीसाईलीला कचेरी.**

श्रीसाईभक्तांस विज्ञप्ति.

कोणाला श्रीसाईमहाराजांबद्दलचे त्यांचे स्वतःचे अनुभव श्रीसाईलीलेंत प्रसिद्ध व्हावे म्हणून पाठविण्याचे असतील त्यांनी ते आमचेकडे पाठविल्यास ते प्रसिद्ध होण्याबद्दल आदरपूर्वक योग्य तो विचार होईल.

रा. आ. तर्खड,

प्रकाशक.

अनुभव

गल्या मार्गशीर्ष महिन्यांतली ही हकीकत. माझ्या स्नेह्यानें आपल्या सुनेची धाकटी बहीण तिच्या दहाव्या वर्षापासून आपल्या घरीं शिक्षणासाठ आणिली.

ही मुलगी एका घरंदाज घराण्यांत जन्मलेली आहे. तिचे वडील मिलिटरी खात्यांत उच्च डॉक्टरी हुद्यावर होते. त्यांचा स्वभाव अत्यंत मन मिळाऊ पण करारी होता.

इ. स. १९१६ सालीं ते सेवानिवृत्त झाले, आणि सहा महिन्यांच्या आंत दम्याच्या विकारानें परलोकवासी झाले. पदरीं लहान लहान सहा मुलें असल्यामुळें त्यांच्या विधवेचे व मुलांचे फार हाल झाले. त्या गरीब माउलीनें सुइणीचें काम करून मोठ्या कष्टानें आपल्या मुलांचें संगोपन केलें.

तिच्या मोठ्या मुलीचें लग्न स्नेह्याच्या एका मुलाबरोबर सन १९२४ सालीं झालें. मुलगी अत्यंत सुशील असल्यामुळें ती टापटिपीनें आणि आनंदानें आपला संसार करीत आहे.

त्यानंतर तिच्या धाकट्या बहिणीस विद्याभ्यासासाठीं स्नेह्यानें आपल्या घरीं आणली. तिनें अभ्यास कसून करून व्हर्न्याक्युलर फायनलची परीक्षा देऊन, मराठी मास्तरणीच्या योग्यतेची होऊन, आपला चरितार्थ चालविण्यास ती सिद्ध झाली. परंतु स्नेह्याला इतक्यांतच तिनें चरितार्थ चालवावा हें अ[illegible] वाटून तिनें इंग्रजीचा अभ्यास करून आणखी प्रवीण होऊन पुढें [illegible] व्हावयाला लायक व्हावी या हेतुनें तिला इकडील कॉन्व्हेंटच्या इंग्रजी शाळेंत घातली. मतलब हा कीं, इंग्रजी भाषा लवकर व निर्भीड रीतिनें तिला बोलता यावी, जी गोष्ट इतर इंग्रजी शाळांतून इतक्या त्वरित रीतिनें होत नसते.

मध्यंतरीं आपल्या वडील बहिणीच्या हाताखालीं तिनें गृहोपयोगी सर्व ज्ञान संपादन केलें. साध्या वरणभातापासून तों कोणतेंही पक्वान्न स्वतः करण्यांत ती निष्णात झाली. तसेंच आपल्या बहिणीच्या मुलांबाळांचें संगोपन

करून त्यांच्या दुखण्याबाण्यांत कशी काय सुश्रुषा करावी हें पण ती शिकली. शिवणकाम हा तिच्या आवडीचा विषय आहे.

स्नेह्याला हें पाहून स्वाभाविक आनंद वाटला. गेल्या दिवाळीनंतर ही मुलगी घरींच राहिली. जीवाला बरें वाटत नसेल म्हणून कदाचित् शाळेंत जात नाहीं, असें पण त्याला वाटलें.

कांहीं दिवस गेल्यावर ही शाळेंत कां जात नाहीं म्हणून त्यानें आपल्या सुनेला विचारलें. तिनें सांगितलें कीं, शाळेंतल्या पुढल्या वर्गांत फ्रेंच व बायबल शिकवण्यांत येईल म्हणून ती शाळेंत जाऊं इच्छित नाहीं. तेव्हां शाळेला संवादः—

" फ्रेंच शिकावयास काय हरकत आहे ? "

" त्या भाषेचा पुढें उपयोग ? "

" ज्ञान प्राप्त होईल. "

" हें ज्ञान एका गरीब मुलीच्या काय उपयोगाचें ? कारण पुढें ती कोणा गरीब कारकुनाच्या पदरीं पडल्यास, एका तऱ्हेचा विषमता उत्पन्न होणार नाहीं काय ? "

" हें तर खरें; पण दुसऱ्या शाळेंत जाऊन संस्कृत शिकून निष्णात झाल्यास काय हरकत ? "

" संस्कृत भाषेचें ज्ञान उपयोगी तर खरेंच; पण गरीब मुलीच्या आयुष्याचा व्यय त्या शिक्षणामागें वर्षामागें वर्षें जाऊन पुढें काय ? "

" तें पण खरें ! "

" बरें, बायबल शिकावयास कोणती हरकत ? "

" ती म्हणते, आपल्या धर्मांत काय कमती आहे कीं, बायबल शिकून त्यापासुन मानसिक फायदा होईल ? आपल्या धर्मांतले सर्व सण लहानापासून थोरांपर्यंत आपल्या ऐपतीप्रमाणें गुण्यागोविंदानें आणि आनंदानें परमेश्वराची सेवा करावयाचें शिकवीत नाहींत काय ? बायबल आणखी तें काय शिक-

येणार ? उगाच मनाची चलबिचल करून भड नाहीं पेलणार भड नाहीं पेलणार, असें नाहीं का होणार ? "

" तें पण खरें ! पण मी जिवंत असतां या मुलीनें आपली [illegible], झाला पाहिजे तर बदलावी असें मला वाटतें. "

" आपलें म्हणणें यथार्थ आहे. पण या मुलीचें पुढें कसें व्हावयाचें ? समजा, ती मॅट्रिक झाली, बी.ए., एम.ए. झाली, तरी त्यापासून काय फायदा ? उलट नाहीं नाहीं त्या आकांक्षा उत्पन्न व्हावयाच्या, आणि त्याप्रमाणें घडून न आल्यास मनाचें स्वास्थ्य ढासळून कांहीं तरी विपरीत परिणाम घडून यावयाचा पूर्ण संभव, आणि तसें घडून येऊन त्यामुळें जन्मभर पश्चात्ताप करीत बसावयाचें, असें शिक्षण काय कामाचें ? आपला हेतु उत्तम आहे. आपलें अंतःकरण उदार आहे. हें सर्व कांहीं अप्रतिम आहे. पण साधारण व्यवहारी दृष्टीनें पाहतां आपली योजना पुढें कल्याणप्रद होणार नाहीं. "

हें ऐकून स्नेही निरुत्तर झाला. सध्याच्या शिक्षणामुळें [illegible] मुलींचे काय मानसिक हाल होत आहेत, हें त्याच्या दृष्टिपथांत [illegible] कारणानें आणि रस्त्यांतून शाळेंत जाणाऱ्या तरुण मुलींच्या चर्येवर [illegible] आनंदाचा कितीही बाह्य प्रभाव दाखवीत असल्या तरी— [illegible] चिंताजनक दुःखी स्थिति स्पष्ट प्रतिबिंबित दिसते ती त्याच्या मनःचक्षूंपुढें उभी राहिली. तारुण्यांत पाऊल टाकल्यानें त्यांच्या नैसर्गिक लावण्याचा विकास होण्याऐवजीं ते त्यांचे निस्तेज चेहरे, क्षयी शरीरयष्टि, कृत्रिम आनंद, गृहकृत्यांविषयीं अज्ञान व अभाव; सारांश पुढें मातृपदावर आरूढ होण्यासाठीं जशी-काय निसर्गविरुद्धच तयारी ! या सर्व गोष्टींमुळें श्रीजगन्मातेचीं, श्री[illegible] देवीचीं, हीं चालतीबोलती साक्षात् रूपें यांचें पुढें कसें काय होईल, यांच्या दीनदुबळ्या शरीरांकरवीं पुढें उत्पन्न होणारीं छिद्र देहांचीं कुसुमें यांची [illegible] स्थिति काय होणार, याचा विचार उत्पन्न होऊन त्याचें मन खिन्न झालें.

याप्रमाणें कांहीं वेळ गेल्यावर त्यानें आपल्या स्नेह्याला विचारलें, "आपला तुमचा काय विचार आहे ?"

" हिचें लग्नाचें जुळवून आणावें."

" पण त्याची उतावीळ काय ? ती अद्यापि लहान आहे. "

" तुम्हांला ती लहान वाटते, पण तिच्या लग्नाचें वय झालें आहे. शिवाय तिच्या बरोबरीच्या मैत्रिणींचीं लग्नें झाल्यामुळें, आपलेंही लग्न व्हावें अशी भावना तिच्या मनांत उत्पन्न नाहीं का व्हावयाची ? आणि या वयांत लग्न न झाल्यामुळें ती मनानें कुढी होणार नाहीं ?"

" तर मग तिच्यासाठीं वरशोधन करावें. "

" हें पाहा, ही गोष्ट पुरुषांनीं करावयाची कीं आम्हीं बायकांनीं ? "

" माझें वय झालें आहे. ओळखीदेखी करावयाच्या आणि वाढवावयाच्या या गोष्टींपासून मी आज कित्येक वर्षें परावृत्त होऊन संसारांतून मन काढून टाकण्याचा प्रयत्न करीत आहें. त्यांतून तुमच्यासारखी सुशील व भाविक स्नुषा मिळाल्यापासून मला किती तरी बरें वाटत आहे. म्हणून हा उपद्व्याप मला नको. या जन्माच्या गांठी आहेत. कुणी तरी कुणाचा कोण उभा करून त्याच्या गळ्यांत ही लहानपणापासून वाढविलेली पोर बांधावी, हें मला कसेंसेंच वाटतें; म्हणून तुम्हीच वरसंशोधन करा. श्रीसाईबाबा तिचें कल्याण करतील, अशी माझी खातरी आहे. "

" श्रीसाईबाबा करतीलच, परंतु त्यासाठीं हातपाय हालविल्याखेरीज कसें होईल ? "

" त्यांच्यावर पूर्ण भरंवसा ठेवून यत्न कराल तर तुम्हाला जरूर यश येईल. मात्र मी आपण होऊन बुद्ध्या खटपटींत पडणार नाहीं. "

" मग कसें होईल ?"

" श्रीसाईमाउली योग्य तें घडवून आणवील. "

सुनेनें हे शब्द ऐकून तोंड केविलवाणें केलें आणि आपल्या आप्त वर्गांत व स्नेही मंडळींत वरसंशोधनाच्या खटपटीस ती लागली. स्नेही पण पोरीचें कसें होईल या विचारांत मग्न झाला, पण बाबा योग्य तें करतील हा त्याचा पूर्ण भरंवसा होता.

तरी पण त्याच्या मनाचें सारखें आंदोलन चालू होतें. " ही परक्याची मुलगी म्हणून श्रीसाईबाबांचें आश्वासन देऊन केवळ कोरड्या आशीर्वादानें तिला व आपणाला फसवीत तर नाहींना ? समजा, ती स्वतःची मुलगी असती, तर आशीर्वाद देऊन स्वस्थपणें बसलों असतो काय ? " असे उलटसुलट विचार डोक्यांत येऊन माझा स्नेही गांगरून गेला.

मध्यंतरीं एके दिवशी श्री. गोधडेबुवा अचानक घरीं आले. त्यांनीं स्नेह्याच्या स्नुषेनें आपल्या बहिणीच्या लग्नाविषयीं सखेदयुक्त मुद्रेनें निवेदिलें. ते म्हणाले, " असें निराश होऊं नये; तुम्ही तिच्या आईच्या ठिकाणीं आहां, आणि तुमचे यजमान तिच्या पित्याच्या ठिकाणीं समजा. शोध करा. सर्व तुमच्या मनाप्रमाणें होईल. मात्र थोरल्या रावसाहेबांच्या एक्या शब्दानें काम होईल ! "

हें ऐकून स्नेही गोंधळून गेला. श्री. गोधडेबुवांच्या शब्दांचा अर्थ कांहीं पण उलगडा होईना. आणि शेवटीं त्यानें त्याविषयीं विचार करण्याचा सोडून दिला.

त्यानंतरच्या बुधवारीं संध्याकाळीं झालेला संवाद.—

" मुली, तूं नेमानें श्रींची आरती वगैरे करतेस, तर तुझा साईबाबांवर पूर्ण विश्वास आहे ? ते तुझें कोटकल्याण करतील असा तुझा पूर्ण भरंवसा आहे ? "

" होय. "

" तर, तूं श्रीसाईबाबांच्यापुढें त्यांच्या श्रीसाईसच्चरिताचें पारायण सुरू कर. "

" बरें, तसें करितें. आज बुधवार आहे; उद्यां गुरुवारपासून सुरू करीन, आणि तीन दिवसांनीं ' सप्ताह ' पुरा करीन. "

" हें पाहा, तूं ही गोष्ट उद्यांवर ढकलूं नको. आजच सुरू कर. आणि तीन दिवसांनीं सप्ताह पुरा होईल अशी घाई करूं नको. सात दिवसांनीं ग्रंथ-वाचन तुला व्हावयाचें नाहीं. सावकाश वाचीत जा. पंधरा दिवस लागले तरी

हरकत नाही. मन लावून वाच. पुष्कळ ठिकाणी तुला त्यांतल्या कांहीं शब्दांचा एकदम बोध व्हावयाचा नाहीं. म्हणून सावकाश वाचन ठेव."

"बरें तसें करितें." असें म्हणून श्रींच्या देव्हाऱ्याजवळ तिनें श्रीसाई-सच्चरितानें वाचन त्याच वेळीं सुरू केलें.

आश्चर्याची गोष्ट ही कीं, त्याच्या दुसऱ्याच दिवशीं 'एक तरुण गृहस्थ मुलगी पाहाण्यास येणार आहेत,' असें मित्राच्या स्नुषेनें त्याला सांगितलें आणि तिसऱ्या दिवशीं आणखी एक सन्माननीय तरुण तिला पाहावयास येणार आहेत असें पण समजलें.

त्या उभयतांना वेगवेगळ्या दिवशीं भेट द्यावयाचें सुचविण्यांत आलें.

येथें एक गोष्ट लिहावीशी वाटते. वरसंशोधनासाठीं मुलीचें प्रदर्शन घरोघरीं तिला नेऊन करण्यांत येत असतें. ही तऱ्हा माझ्या मित्राला मुळींच पसंत नाहीं. एका मनुष्यप्राण्याचें आणि त्याप्रमाणें खास करून एका तरुण-मुलीचें असें घरोघरीं तिला नेऊन तिचें वरशोधनार्थ प्रदर्शन करविणें ही आम्हां उच्चवर्णीय हिंदु म्हणविणारांस अत्यंत लांच्छनाची गोष्ट आहे, असें त्याचें ठाम मत आहे. या प्रदर्शनाचा परिणाम त्या कोमल हृदयावर काय होत असतो,याचा कांहीं तरी विचार करण्यांत येत असतो काय ?

इतर समाजांच्या कांहीं चालीरीतींमुळें स्त्री ही केवळ भोग्य वस्तु आहे, तला आत्मा वगैरे नाहीं, या खुळचट व रानटी कल्पनांमुळें आम्हीं त्यांना हंसतों, आणि आमच्या आर्य संस्कृतीमुळें आमच्या आर्य स्त्रियांचा जगांत किती उच्च प्रकारचा दर्जा आहे म्हणून अभिमान बाळगतों, आणि वरील प्रकारच्या प्रदर्शनानें आपल्याच तरुण कन्येच्या कोमल हृदयावर काय भयंकर अवात करवीत असतों, याचा कांहीं तरी विचार ?

एक तर सध्यांच्या उच्च शिक्षणाचा बालिकांच्या मनांवर एक प्रकारचा विशिष्ट परिणाम झालेलाच असतो, त्यांत अशा तऱ्हेच्या प्रदर्शनाची भर पडून, आणि त्यांतल्या त्यांत अनेक ठिकाणीं दाखवून, नकार मिळाल्यास त्या गरीब प्राण्याच्या मनावर भयंकर आघात होऊन पुढें जरूर तो विपरित परि-

पास झाल्यास त्या प्राण्याला शिव्याशाप देऊन; [illegible] समजण्यांत येऊन जो तिचा छळ होतो त्याचें पातक सर्वस्वी आपल्या समाजावरच आहे, अशा दृढ समजुतीचा माझा स्नेही असल्यामुळें त्या प्रकारचें खोडसाळ वरसंशोधन करण्यासाठीं त्या गरीब मुलीचें [illegible] तिला नेऊन दाखविण्याचें प्रदर्शन करण्याच्या तो अगदीं विरुद्ध होता.

आपल्या महाराष्ट्रीय सामान्य तरुणींप्रमाणें ती एक असल्यामुळें, आणि त्यांतल्या त्यांत तिच्यामध्यें एक प्रकारचा करारी स्वभाव असल्यामुळें त्या स्वभावाला तिच्या इतर सद्गुणांत स्नेही प्रमुखत्व देत असे. त्यामुळें अशा मुलीनें एखाद्या जनावराप्रमाणें प्रदर्शन होऊन तिचा मानभंग व्हावा हें त्याच्या मनाला खपेना.

अलबत, दिवसानुदिवस ज्याला पाश्चात्य पद्धतीचें 'कोर्टिंग' म्हणतात तें पण त्याला कबूल नाहीं. उभय पक्षांच्या वडील माणसांनीं मुलाच्या घरच्या [illegible] येऊन तिला पाहावी आणि त्यानंतरच लग्न व्हावें, ही पद्धति त्याला पसंत आहे; कारण त्यामुळें त्या कन्यकेचें मन दुखवून विपरीत आघात होण्याचा संभव नाहीं.

असो. इतक्या विस्तारानें लिहिण्याचा हेतु हा कीं, स्नेह्याच्या मनाचा ओघ कळल्याखेरीज वाचकांना गोष्ट कळण्यास सुगम होणार नाहीं.

कर्मधर्मसंयोगानें त्यापुढच्या रविवारीं दोन्ही युवक दोनप्रहरीं [illegible] वेळीं हजर झाले. त्या उभयतांना एकमेकांची ओळख नव्हती. दोन्ही उमेदवारांना मुलीच्या शिक्षणाची वगैरे अगाऊ माहिती असल्यामुळें प्रश्नोत्तरांचा फार्स करविण्यांत आला नाहीं. इतरांना ज्याप्रमाणें चहा-पाणी होत असे, तशाच प्रकारचा आदरसत्कार स्नेह्यानें स्वतः केला.

१ कांहीं वर्षांपूर्वी मुंबईच्या एका कन्याशाळेंत ही मुलगी अभ्यास करीत असतां [illegible] जाण्यासाठीं इतर सहाध्यायी कन्यकांबरोबर स्टेशनवर गाडीची वाट पाहत [illegible] एका टवाळखोर कॉलेजियन तरुणानें पाठीमागून येऊन तिच्या एका मैत्रिणीचा [illegible] त्याबरोबर या मुलीनें उठून त्या इसमाला आपल्या छत्रीनें मारमार मारलें. छत्रीचा [illegible] मोडला, त्या मारानें त्याचें तोंड ओरखडलें व रक्तबंबाळ झालें. स्टेशनमास्तर [illegible] आले, त्यांनीं त्या इसमाला तिकडून हांकलून दिलें. त्यानंतर त्या स्टेशनवर [illegible] पोरांची टवाळी बंद झाली.

असें होत असतां स्नेह्याचा दुसरा मुलगा जो मुंबईंत राहात असतो आणि रविवारीं स्नेह्याला भेटावयास व घरीं जेवावयास येत असतो त्यानें हा प्रकार पाहून आपल्या वडिलांस हें काय आहे, असें एका बाजूस नेऊन विचारलें.

त्यानें मुलीला पाहावयास हे गृहस्थ आले आहेत असें सांगितलें आणि त्यांची माहिती त्याला दिली. तेव्हां तो म्हणाला, "इतक्यांत उतावीळ कसली ? "

" अरे, पण तिचें लग्नाचें वय झालें आहे, म्हणून तिची बहीण तिच्या-साठीं वरसंशोधन करीत आहे. "

" आणि तुम्ही आपली सम्मति देणार ? "

" हें पहा, मुलगी लहानाची मोठी आपल्या घरीं झाली, म्हणून तिच्या-वर माझा कोणताही प्रकारचा हक्क नाहीं. जी गोष्ट तिच्या आईला, वडील भावाला, आणि तुझ्या भावजईला पसंत पडेल त्यांत कांहीं विशेष अडचणीचा प्रकार नसल्यास मला माझी संमति दिलीच पाहिजे. " आज या वेळीं तिच्या भावाला बोलाविलें असून कामामुळें (एका गिरणींत स्पिनिंग मास्तर आहे) सवड नसल्या कारणानें तो आला नाहीं.

"मला याविषयीं विचार करावयाचा आहे. सबब उतावीळ करूं नका बरें. माझ्या आणि मुलीच्या वयांत पंधरा वर्षांचें अंतर असल्यामुळें माझ्या मनांत तिच्याबरोबर लग्न करावें किंवा नाहीं याचा मला विचार कराव-याचा आहे."

" या बाबतींत तिच्या आप्त मंडळींचा व खास त्या मुलीचाही मला विचार घ्यावा लागेल. "

" तें योग्य आहे. "

त्यानंतर स्नेह्यानें आपल्या स्नुषेला मुलाचा हा विचार कळविला. तिला त्या मुलीला व मुलीच्या आप्त मंडळीला हा योग पसंत पडून, उभय-

ताच्या वयांतल्या फरकाविषयींचीं शंका त्यांना न आल्यामुळें स्नेहानें या लग्नाला आपली संमति आनंदानें दिली, आणि हें लग्न गेल्या फेब्रुवारीच्या ४ थ्या तारखेला श्रीसाईमाउलीच्या कृपेनें घडून आलें.

श्रीसाईमाउली या जोडप्याचा आयुष्यक्रम आनंदानें चालवील याविषयीं मुळींच संदेह नाहीं. कारण, या मुलाच्या मातुःश्रीला "आये ! तुझ्या संसाराची चिंता मला" हे त्यांचे शब्द कालत्रयींही वृथा होणार नाहींत.

हें लिहितांना हृदय उचंबळून येत आहे. काय साईमाउलीचे खेळ हे ! मुलगी श्रीसाईसच्चरिताचें पारायण सुरू करते काय ! आणि अवघ्या पांचसहा दिवसांत तिला तिच्या मनाप्रमाणेंच वरप्राप्ति होते काय ? त्यांतल्या त्यांत श्री. गोवडेबुवांचें आगमन होऊन त्यांच्या कळकळीचा उपदेश उत्साह उत्पन्न करून, स्नेह्याचा शब्द त्यानंतर कशा प्रकारानें खरा करवितात, या कांहीं तरी काकतालीय न्यायाच्या गोष्टी आहेत ? श्रीसाईमाउलीची आपल्या बालगोपालांसाठीं काय ही अतर्क्य लीला ! काय हें प्रेम ! आणि असें असूनही आमची त्यांच्या चरणीं जी निर्हेतुक श्रद्धा असावयास पाहिजे, तशी आहे काय ? अशा श्रद्धेला 'अंधश्रद्धा' असें नांव ठेवण्याची छाती कुणालाही होईल काय ? अशी श्रद्धा म्हणजेच श्रीसाईबाबांचें-अंतर्यामी प्रभूचें साक्षात् निराकार स्वरूप. निराकार, निराकार प्रभु तो आणखी कुठचा ?

म्हातारा

ता. १७ मार्च १९३३.

ता. क.—या लग्नसमारंभांत आणखी एक अघटित घटना घडून आली जी पुढील चैत्र महिन्याच्या अंकांत जरूर प्रसिद्ध होईल.

श्रीसच्चिदानंद सद्गुरु आधुनिक संतचूडामणि श्रीसाईबाबामहाराज सं. शिर्डी, ता. कोपरगांव जि. नगर यांचा रामनवमीचा उत्सव सालाबादप्रमाणें शिर्डी येथें होणार आहे.

उत्सवाचा कार्यक्रम

मि. चै. शु. ८ सोमवार ता. ३-४-३३ श्रीच्या उत्सवमूर्तिची स्थापना, कीर्तन.

मि. चै. शु. ९ मंगळवार ता. ४-४-३३ श्रीच्या समाधीस अभिषेक, श्रीरामजन्मोत्सव कीर्तन, अस्तमानी काठयाची व रथाची मिरवणूक, नंतर संदल व शोभेचें दारूकाम.

मि. चै. शु. १० बुधवार ता. ५-४-३३ कीर्तन, मल्लांच्या कुस्त्या, रात्रौ शोभेचें दारूकाम.

मि. चै. शु. ११ गुरुवार ता. ६-४-३३ अभिषेक, कीर्तन, रात्रौ पालखीची मिरवणूक.

मि. चै. शु. १२ शुक्रवार ता. ७-४-३३ गोपालकाला, तीर्थ-प्रसाद.

येणेंप्रमाणें कार्यक्रम आहेत. तरी सर्व साईभक्तांनीं व पारमार्थिक कल्याणेच्छु मंडळींनीं श्रीच्या प्रसादास व उत्सवास अवश्य येण्याचें करावें. कळावें. लोभ असावा हा आशीर्वाद.

सकल संतांचा चरणरज

दासगण.

अनुभव

ठाण्याचे दातार वकीलसाहेब ता. १-३-३३ रोजीं [illegible] कल्याण्यास आले होते, त्या वेळीं त्यांनीं कल्याणचे सुप्रसिद्ध रहिवासी श्री. कर्णिक यांचे त्यांच्या तोंडून ऐकलेले दोन अनुभव सांगितले ते येथे देत आहे.

श्री. कर्णिक हे श्रीसाईबाबांची कीर्ति ऐकून त्यांच्या दर्शनासाठीं गेले होते; त्या वेळीं श्रीसाईबाबांनीं " यावें सावकार !" या शब्दांनीं त्यांची संभावना केली. श्री. कर्णिक यांची त्या वेळीं अत्यंत गरिबीची स्थिति असल्याकारणानें श्रीसाईबाबांच्या वरील उद्गारांचा कांहीं बोध झाला नाहीं इतकेंच नव्हे, तर श्री आपली थट्टा करतात असेंही त्यांना त्या वेळीं वाटलें.

त्यानंतर त्यांची स्थिति हळूहळू सुधारत जाऊन त्यांचे पुत्र कांहीं कमावते होऊन पुत्रपौत्र इत्यादि पंचवीस मंडळी त्यांचे घरी नांदत आहेत. आणि आजमितीस श्री. कर्णिक हे श्रीसाईबाबांच्या आशीर्वादानें खरोखर " सावकार " झाले आहेत.

१ कांहीं वर्षांपूर्वी श्री. कर्णिक यांनीं कल्याणच्या बाहेर कांहीं शेतीची जागा घेतली. त्या जागेंत भात वगैरे तयार होत असतांना चोरांनीं रात्रीच्या वेळीं येऊन तयार झालेलें भात न्यावें, आणि त्यामुळें खोट यावी. श्री. कर्णिक बेजार झाले आणि आपण या चुडतखोरांच्या व्यापारांत [illegible] असें त्यांना वाटलें. तथापि, त्यांनीं त्या जागेंत एक लहानसें घर बांधलें आणि घरांत श्रीसाईबाबांची एक छबी ठेवून उत्साहानें पूजा आरंभिली. शेतें पीक तयार होण्याच्या सुमारास त्यांनीं एक पठाण रखवालदार रात्रीच्या पहाऱ्यासाठीं नेमला. त्या वर्षी चोऱ्या तर झाल्या नाहींच, पण चांगलेंच उत्पन्न झालें.

एके दिवशीं श्रींच्या प्रतिमेची पूजा झाल्यावर त्या पठाणानें विचारलें,

" आप ए बंदगी करते हो ओ शख्स कौन है ? "

" ओ एक अवलिया (साधू) है जिसकू हम लोक परवर दिगार समजतें है. "

" ओ कौन है, हिंदू या मुसलमान ? "

" ए तो बडी गम्मत है. हिंदूकू तो परवर दिगार मालूम होता है. मुसलमानकूं तो एक खबर जमीन (सर्वज्ञ) अवलिया मालूम होता है. किरिस्तान और पारसी ओंकू एक बडा साधू जैसा खबर होता है. जो कोईबी धर्मका शख्स आपनें अक्कल मूजब उनकू पहिचानना चाहतें है उनकी अक्कल काम नहीं करती ऐसी खातरी होती है. "

" साहब, आप केहेते हो ऐसी बात तो सच है. क्योंके एक रात मैं उनकू पेहलवेहल आपके जग्याके एक कोनपर देखा. मैं समजा कोई चोर होगा. दंडा लेके उनके तरफ मैं दोडा. देखता हूं तो ओ दुसरे कोनेपर हजर. उधरही दोडा. देखता हूं तो ओ तिसरे कोनेपर. उधर गया तो आगली जग्यापर. ऐसे हम दोडते दोडते थक गये ओर उनकू पकडनें नहीं सके."

" ऐसा मामला रोज रातकू होने लगा; और हम मनमें तो डर गयें. पीछे जब ख्याल किया तब हमकू मालूम हुवा के आप जिसकी बंदगी करतें है ओही आपनी जग्याका सच्चा रखवालदार है.

"कोई वखत घुमते घुमते थक जाके हमकू नींज आती उस वख्त कोई जबरदस्तीसे हमकू उठाते है. ऐसा ख्याल होके हम एकदम नींजमेसें उठाके देखते तो आपका सच्चा रखवालदार तो हजर.

" मालिक ! ओ आपका सच्चा रखवालदार है. हम तो पैसेका रखवालदार. सच्चा कैसा ? ".

२ श्री. कर्णिकांचा एक नातु कॉलेजमध्यें शिकत होता. तो ता[illegible] आजारी पडल्यामुळें त्याला कॉलेजच्या परीक्षेला बसतां आलें नाहीं, आणि त्या कॉलेजचा प्रिन्सिपाल इन्टरच्या परीक्षेचा फार्म त्याला देईना. प्रिन्सिपॉल परोपरीनें विनविण्यांत आलें कीं, फार्म द्यावा, मुलगा हुषार आहे, मध्यंतरी अवधींत आपला अभ्यास पूर्ण करून तो परीक्षेंत खात्रीनें तयार होई परंतु सर्व विनंत्या निष्फळ होऊन त्याला फॉर्म मिळेना. त्याचें वर्ष फुकट जाईल म्हणून श्री. कर्णिक यांना खेद झाला. नातवाला घेऊन ते शि[illegible]डीस गेले. समाधीच्या पादुकांवर रुद्राभिषेक वगैरे आपल्या नित्यक्रम [illegible] करून, परत आले. तेव्हां त्यांना समजलें कीं, त्या कॉलेजच्या प्रिन्सिपॉल[illegible] बदली होऊन नवीन इसम त्या जागेवर आला होता. त्याला भेटून सर्व ह[illegible]कत निवेदन केली. त्यानें तावडतोब फॉर्म दिला. मुलगा परीक्षेस [illegible] उत्तम प्रकारें पास झाला.

श्रीकायमफंड खातें

१९३२		श्रीआश्विन महिन्याच्या अंकावरून			[illegible]
ऑगस्ट	२६	श्री. एस. व्ही. भगवान	पुणें	,,	[illegible]
,,	,,	,, पंडित आशाराम मिश्र	[illegible]	,,	[illegible]
,,	२७	,, एन्. आर. पाटणकर	नाशिक	,,	[illegible]
,,	३०	,, ग. का. राणे	[illegible]	,,	[illegible]
सेप्टेंबर	१	,, विनायक आप्पाजी वैद्य	अंधेरी	,,	[illegible]
,,	२	,, यशवंतराव जनार्दन गाळवणकर, आगस्ट, [illegible]			[illegible]
,,	,,	,, रा. आ. तर्खड	,,	,,	११—०—
,,	३	,, नारायण नरसिंह फडणीस, जळगांव		,,	३—०—
,,	५	,, "क्ष" C/o जी.एस.पोतदार. हस्तें वि. आ. वैद्य			५—०—
,,	,,	,, रा. आ. तर्खड	वांद्रें	,,	११—०—
,,	६	कॅप्टन भा. रा. चांदोरकर	छिंदवाडा	,,	१०—०—

सप्टेंबर १० श्री. ना. रा. पाटणकर माटुंगा ,, रु. १—४—०
,, ,, ,, रा. त्रि. पाटणकर नाशिक ,, ,, २—८—०
,, १२ ,, त्रिंबक रामचंद्र तिकोडकर जिरापूर ,, ,, १—४—०
,, १३ ,, विनायक आप्पाजी वैद्य अंधेरी ,, ,, ३—१—०
,, १४ ,, मालणकरबाई हस्तें ज. पां. वाक्कर कराची ,, १—४—०
,, ,, ,, प्रधानबाई ,, ,, ,, ,, ०—२—०
,, ,, सौ. हडकरबाई ,, ,, ,, ,, ०—८—०
,, ,, सौ. गावडे बाई ,, ,, ,, ,, ०—४—०
,, ,, ,, निराबाई पांडुरंग पवार ,, ,, ,, १—१—०
,, ,, ,, वाडकरबाई ,, ,, ,, ०—८—०
,, ,, ,, रखमाबाई गुरुजी ,, ,, ,, २—१—०
,, ,, ,, लक्ष्मीबाई दुलाजी टेमकर ,, ,, ,, १—४—०
,, ,, ,, वत्सलाबाई जयराम वाक्कर ,, ,, ,, १—४—०
,, ,, कु. जमनाबाई मालवणकर ,, ,, ,, १—४—०

,, १४ श्री. चंद्रकांत बाळकृष्ण मालवणकर, हस्तें
ज. पां. वाक्कर कराची रु. १—४—०

,, ,, कु. कृष्णकांत बाळकृष्ण मालवणकर ,, ,, ,, २—८—०
,, १५ श्री. केशवबुवा काळे. ,, ,, ०—५—३
,, ,, म्हातारीबाई ,, ,, ०—१२—०
,, ,, आरतींत जमा झालेले ,, ,, ५—१०—९
,, १८ श्री. बाळकृष्ण राव सावंत सप्टेंबर वांद्रें ,, १—५—३
,, ,, ,, गोविंदराव अमृतराव मुळे माहीम ,, ५—०—०
,, ,, ,, रघुवीर भास्कर पुरंदरे गणपतीचे वांद्रें ,, ०—१०—३
,, श्री. एच. पी. रंगराव गुंताकल ,, २—०—०
,, २० रा. आ. तखंड, - वांद्रें ,, १—४—०
,, २१ श्री. नरहर दिनकर फाटक मालाड ,, १—०—०

सप्टेंबर २७ श्री. आ. प. डोळस जुलै, आ., सेप्ट. मांदिवली ; रु. २—०—
,, २९ ,, संपतराव देशमुख इंदूर ,, २—०
आक्टोबर ३ श्री. दाजी विठ्ठल सांबारे, जुलै. आ. सेप. पार्ले ,, [illegible]
,, ,, सौ. उमाबाई श्रीपाद देव, शिरा. सेप. ठाणें ,, १—०—
,, ,, ,, पेटी आगस्ट ,, २—०—
,, ,, कमळाबाई श्रीनिवास देव, शिरा,-अक्टोबर ,, १—०—
,, ,, ,, पेटी सप्टेंबर ,, २—०—
,, ,, श्री. यशवंतराव जनार्दन गाळवणकर वांद्रें ,, ५—०
,, ,, ,, नारायण नरसिंह फडणीस जळगांव ,, ३—०—
,, ,, ,, विनायक शंकर गिरधर अंधेरी ,, २—८—
,, ,, ,, कृष्णाजी नारायण पेंडुरकर दादर ,, ५—०—
,, ,, ,, परुषोत्तम तोडणकर C/o श्री. कृ. ना. पेंडुरकर,, १—४—
,, ,, ,, धोंडीबा पानवाले ,, ,, ,, २—८—
,, ,, ,, रा. वि. पाटणकर नाशिक ,, २—८—
५ श्री. गोपाळ भास्कर दातार ठाणें ,, ०—८—
,, ८ सौ. चंद्राबाई बोरकर पार्ले ,, १०—०—
,, १५ श्री. चिंतामण रामनाथ मातभरे वांद्रें ,, २१—१२—
,, ,, कॅ. भा. रा. चांदोरकर छिंदवाडा ,, १०—०—
,, ,, श्री. वि. ल. नूलकर पुणें ,, ३—११—
,, ,, ,, आ. ला. आरोळकर गुंताकल ,, १०—०—
,, ,, ,, के. वीरभद्राप्पा ,, ,, २—०—
,, ,, ,, देवराजुलु नायडू ,, ,, १—०—
,, ,, ,, बाळकृष्ण राघव सावंत परडेकर वांद्रें ,, १—४—३
,, ,, मेजर दौलतसिंग ग्वाल्हेर ,, ०—२—६
,, १८ श्री. रा. आ. तर्खड वांद्रें ,, ११—४—६

डिसेंबर ५ श्री. दत्ताराम आनंदराव पितळे मुंबई २—८—०
,, ८ ,, विनायक दाजी भावे ठाणें १—०—०
,, ११ ,, रामचंद्र रामकृष्ण सामंत बांद्रें १५—८—०
,, १२ ,, नारायण रामचंद्र पाटणकर देवळाली २—८—०
,, ,, वासुदेव लक्ष्मण गवाणकर विरार १—४—०
१५ ,, जनार्दन आत्माराम देसाई माटुंगा १—०—०
१८ ,, रामचंद्र श्रीपाद कुरतुडकर दादर १—४—०
,, ,, सौ. यशोदाबाई नारायण नाईक सफाला १—२—०
,, १९ कु. जमनाबाई मालवणकर हस्तें श्री. ज. पां. वाक्कर कराची १—४—०
,, ,, सौ. पिरोजबाई मालवणकर ,, ,, ,, ,, १—४—०
,, २० श्री. एम. जी. रेगे कांटाफोर १—४—०
,, २२ ,, दामोदर सदाशिव श्रोत्री ठाणें १—१३—६
,, ,, ,, वामन भिकाजी प्रधान मुंबई १—४—०

१९३३.

जानेवारी १ ,, शंकर भाऊ विभूते ,, ०—४—०
,, ,, ,, रामचंद्र श्रीपाद कुरतुडकर दादर १—४—०
,, २ ,, दाजी विठ्ठल सांबारे. आक. नवें डिसेंबर पार्ले ६—०—०
,, ,, ,, यशवंत जनार्दन गाळवणकर बांद्रें ५—०—०
,, ५ ,, आत्माराम ला. आरोलकर गुंताकल १०—०—०
,, ,, ,, नारायण नरसिंह फडणीस जळगांव ३—०—०
,, ,, ,, जनार्दन आत्माराम देसाई माटुंगा १—०—०
,, ,, ,, विठ्ठल गणेश करंदीकर माहीम २—०—०
,, ८ ,, सावळाराम आत्माराम शिरोडकर कुर्ले ८—८—०
,, ,, ,, पांडुरंग विठ्ठल खवणेकर ,, २—४—०
,, ,, ,, नागेश आत्माराम सावंत परळ ४५—०—०

जानेवारी ८ श्री. गजानन शिवराम पाटणकर	पारनेर	६—११—६
,, ,, ,, के. आर. रेडे	दादर	१०—०—०
,, ,, सौ. कमळाबाई श्रीनिवास देव नवें. डिसें.	ठाणें	१४—०—०
,, ,, ,, उमाबाई श्रीपाद देव डि. जानेवारी		७—०—०
,, १० श्री आ. प. डोळस आक. नवें. डिसें.	कांदिवली	१—८—०
,, ,, ,, रा. वा पाटणकर	नाशिक	२—८—०
,, ,, ,, ना. रा. पाटणकर	देवळाली	१—४—०
,, ,, ,, महादेव जिवाजी महाजन	मुंबई	२—०—०
,, ११ डा. भा. रा. चांदोरकर.	छिंदवाडा	१०—०—०
,, ,, रा. सा. राळे, शिरडी सं.	,,	५—०—०
,, १३ श्रीपुण्यतिथि शिल्लक		६३—५—२
,, १५ श्री. रामचंद्र गोपाळ दोंडकर	ग्वाल्हेर	४—०—०
,, ,, सौ. भागीरथीबाई बापट	पुणें	२—०—०
,, १७ श्री. बाळकृष्ण राघव सावंत	जानेवारी वांद्रें	१—५—३
फेब्रुवारी २ ,, यशवंतराव जनार्दन गाळवणकर	,, ,,	५—०—०
,, ३ ,, नारायण नरसिंह फडणीस	जळगांव	३—०—०
,, ७ डॉ. वि. गो. हाटे	अजमीर	२—०—०
,, ,, श्री. रा. वा. पाटणकर	नाशिक	२—८—०
,, ,, ,, ना. रा. पाटणकर	देवळाली	१—४—०
,, ९ डॉ. भा. रा. चांदोरकर	छिंदवाडा	१०—०—०
,, ११ ,, वि. गो. हाटे	अजमीर	२—०—०
,, ,, ,, छोटालाल मुलाभाई भट	चिंचणी	७—०—०
,, १४ श्री. बाळकृष्ण राघव सावंत	फेब्रुवारी वांद्रें	१—५—३
,, १६ ,, एच. डी. सामंत	ठाणें	५—०—०
,, १९ ,, मोरेश्वर रामचंद्र मथुरे	परळ	५—४—०
,, ,, ,, छगनलाल के. मुरकुटे	मुंबई	१—०—०

डिसेंबर ५ श्री. दत्ताराम आनंदराव पितळे	मुंबई	२—८—०
,, ८ ,, विनायक दाजी भावे	ठाणें	१—०—०
,, ११ ,, रामचंद्र रामकृष्ण सामंत	बांद्रें	१५—८—०
,, १२ ,, नारायण रामचंद्र पाटणकर	देवळाली	२—८—०
,, ,, वासुदेव लक्ष्मण गवाणकर	विरार	१—४—०
१५ ,, जनार्दन आत्माराम देसाई	माटुंगा	१—०—०
१८ ,, रामचंद्र श्रीपाद कुरतुडकर	दादर	१—४—०
,, ,, सौ. यशोदाबाई नारायण नाईक	सफाळा	१—२—०
,, १९ कु. जमनाबाई मालवणकर हस्तें श्री. ज. पां. वाक्कर	कराची	१—४—०
,, ,, सौ. पिरोजबाई मालवणकर	,, ,, ,, ,,	१—४—०
,, २० श्री. एम. जी. रेघे	कांटाफोर	१—४—०
,, २२ ,, दामोदर सदाशिव श्रेत्री	ठाणें	१—१३—६
,, ,, ,, वामन भिकाजी प्रधान	मुंबई	१—४—०
१९३३		
जानेवारी १ ,, शंकर भाऊ विभूत	,,	०—४—०
,, ,, ,, रामचंद्र श्रीपाद कुरतुडकर	दादर	१—४—०
,, २ ,, दाजी विठ्ठल मांबारे. आक. नवें डिसेंबर	पार्ले	६—०—०
,, ,, ,, यशवंत जनार्दन गाळवणकर	बांद्रें	५—०—०
,, ५ ,, आत्माराम ला. आरोलकर	गुंताकल	१०—०—०
,, ,, ,, नारायण नरसिंह फडणीस	जळगांव	३—०—०
,, ,, ,, जनार्दन आत्माराम देसाई	माटुंगा	१—०—०
,, ,, ,, विठ्ठल गणेश करंदीकर	माहीम	२—०—०
,, ८ ,, सावळाराम आत्माराम शिरोडकर	कुर्ले	८—८—०
,, ,, ,, पांडुरंग विठ्ठल खवणेकर	,,	२—४—०
,, ,, ,, नागेश आत्माराम सावंत	परळ	४५—०—०

जानेवारी	८	श्री. गजानन शिवराम पाटणकर	पारनेर	६—११—६
,,	,,	,, के. आर. रेडे	दादर	१०—०—०
,,	,,	सौ. कमळाबाई श्रीनिवास देव नव्हें. डिसें.	ठाणें	१४—०—०
,,	,,	,, उमाबाई श्रीपाद देव डि. जानेवारी		७—०—०
,,	१०	श्री आ. प. डोळस आक. नव्हें. डिसें.	कांदिवली	१—८—०
,,	,,	,, रा. वा पाटणकर	नाशिक	२—८—०
,,	,,	,, ना. रा. पाटणकर	देवळाली	१—[illegible]—०
,,	,,	,, महादेव जिवाजी महाजन	मुंबई	२—०—०
,,	११	डा. भा. रा. चांदोरेकर.	छिंदवाडा	१०—०—०
,,	,,	रा. सा. राळे. शिरडी सं.	,,	५—०—०
,,	१३	श्रीपुण्यतिथि शिल्लक		६३—५—२
,,	१५	श्री. रामचंद्र गोपाळ दोंडकर	ग्वाल्हेर	४—०—०
,,	,,	सौ. भागीरथीबाई आपटे	पुणें	२—०—०
,,	१७	श्री. बाळकृष्ण राघव सावंत	जानेवारी वांद्रें	१—५—३
फेब्रुवारी	२	,, यशवंतराव जनार्दन गाळवणकर	,, ,,	५—०—०
,,	३	,, नारायण नरसिंह फडणीस	जळगांव	३—०—०
,,	७	डॉ. वि. गो. हाटे	अजमीर	२—०—०
,,	,,	श्री. रा. वा. पाटणकर	नाशिक	२—८—०
,,	,,	,, ना. रा. पाटणकर	देवळाली	१—[illegible]
,,	९	डॉ. भा. रा. चांदोरकर	छिंदवाडा	१०—०—०
,,	११	,, वि. गो. हाटे	अजमीर	१—[illegible]
,,	,,	,, छोटालाल मुलाभाई भट	चिंचणी	७—०—०
,,	१४	श्री. बाळकृष्ण राघव सावंत फेब्रुवारी	वांद्रें	१—५—३
,,	१६	,, एच. डी. सामंत	ठाणे	५—०—०
,,	१९	,, मोरेश्वर रामचंद्र मथुरे	परळ	५—४—०
,,	,,	,, छगनलाल के. मुरकुटे	मुंबई	१—०—०

फेब्रु०	१९	श्री. दत्तात्रय नारायण पाटणकर	वांद्रें	१—४—०
,,	२०	,, डी. आर. सावंत हस्तें श्री. ग. शिंदे	पुणें	२—६—०
,,	२१	,, दामोदर जे. शहा, हस्तें डॉ. श्री. मु. भट	चिंचणी	५—०—०
मार्च	१	,, दत्तात्रय रामचंद्र गोखले	पुणें	६—०—०
,,	,,	,, महादेव जिवाजी महाजन	मुंबई	१—०—०
,,	,,	,, जे. ए. खेर	सोलापूर	५—०—०
,,	२	,, यशवंतराव जनार्दन गाळवणकर फेब्रु.	वांद्रें	५—०—०
,,	,,	,, एम. जे. रेवे	काटाफोर	२—०—०
,,	,,	,, दत्तात्रय महादेव कुळकर्णी	मालाड	२—८—०
,,	३	,, नारायण नरसिंह फडणीस	जळगांव	३—०—०
,,	८	,, प्रेमाजी नागुजी परदेशी हस्तें श्री. ग. शिंदे	पुणें	२—६—०
,,	१०	डॉ. भा. रा. चांदोरकर	छिंदवाडा	१०—१—०
,,	,,	सौ. रखमाबाई गुरुजी	कराची	३-१२-०
,,	,,	,, इंदिराबाई मारुती वराडकर	,,	१—४—०
,,	,,	कु. नलिनी जयराम वाक्कर	,,	१—४—०
,,	१३	श्री. विनायक आप्पाजी वैद्य	अंधेरी	३—४—०
,,	,,	,, जनार्दन आत्माराम देसाई	माटुंगा	२—०—०
,,	१५	,, बाळकृष्ण राघव सावंत मार्च	वान्द्रें	१—५—३
,,	,,	डॉ. वि. गो. हाटे	अजमीर	२—०—०
,,	१६	सौ. नवुबाई शामराव धुरंधर	सांताक्रुझ	५—०—०
,,	,,	कु. डॉली वसंतराव ना. गोरक्षकर	,,	१—०—०
,,	,,	सौ. सुशीलाबाई वसंतराव गोरक्षकर	,,	२—०—०
,,	,,	कु. ताराबाई नारायण गोरक्षकर	,,	१—०—०
,,	,,	श्री साईदास	,,	१—०—०
	२१	सौ. सीताबाई राजाराम वालावलकर	मुंबई	५—०—०
,,	,,	श्री. डी. आर. मत्रणेकर भरड	मालवण	५—०—०

मार्च २१	सौ. सीताबाई रववणेकर	भरड	५—०—०
२६	श्री. दाजी विठ्ठल सांभारे	पार्ले	६—०—०
,,	,, आनंदराव परशराम डोळस	कांदिवली	१—८—०
		एकूण रु.	१५०३—१५—३

श्रीभक्तमंडळ खातें

					रु. आ. पै.
१९३२	श्री आश्विन महिन्याच्या अंकावरून			रु.	१०१—०—०
आक्टोबर ६	,, चिंतामण परशुराम भिडे	१८५४	वाई		५—०—०
नवेंबर ७	,, भाऊ बळवंत भाटे	,,	मुलुंद		५—०—०
डिसेंबर २०	,, पांडुरंग विठ्ठल पाटील	१८५३।५४	सान्ताक्रुझ		१०—०—०
१९३३ जानेवारी ८	,, नागेश आत्माराम सावंत	१८५४।५५	परळ		१०—०—०
,,	,, गोविंद काशीनाथ गाडगीळ	१८५४	पुणें		५—०—०
,,	,, सौ. लक्ष्मीबाई गोविंदराव गाडगीळ				५—०—०
मार्च १३	श्री. विनायक शंकर गिरधर	१८५४	अंधेरी		५—०—०
				एकूण रु.	२३६—०—०

श्री देणगी खातें.

			रु. आ. पै.
१९३२ जून २८	श्री अंबूघनगर मुलीच्या लग्नाप्रीत्यर्थ	शिरडी	०—४—०
जुलै ११	हस्तें बापाजी लक्ष्मण	,,	०—८—०
अक्टोबर २२	श्री त्रिंबक गणपत महाजन खंदारकर	,,	०—८—०
१९३३ जानेवारी ११	पंढरिनाथ गोंदकर गंधर्वांचे		०—४—०
			१—८—०

श्रीसाईमंदिरापुढील सभामंडपास मदत

श्रीसाईभक्त श्रीयुत शंकरराव गणपत शिंदे पुणें येथील नागरिक व श्रीसाईनाथ कंपनीचे मालक यांनीं त्यांच्या पुणें येथील श्रीसाईनाथ सेवा संघाच्या साह्यानें प्रेमानें अति मेहनत घेऊन एक श्रीबलवंत नाटक मंडळीचा खेळ श्रीमंत सरदार आबासाहेब मुजुमदार यांच्या अध्यक्षतेखालीं ता. २०।५।३२ रोजीं पुणें येथील किर्लोस्कर नाटकगृहांत करविला होता. त्या खेळाचें उत्पन्न खर्च वजा जातां रु. ७५०. मदतीदाखल मिळाले. त्याशिवाय इतर संतप्रेमी बांधवांनीं मदतीकरितां देऊ केलेल्या रकमा निराळ्या आहेत. श्रीमंत जमखिंडी-कर यांनीं रु. २०० देण्याचें कबूल केलें आहे, असें श्रीयुत शिंदे लिहितात. या वरील मिळालेल्या रकमेपोटीं श्रीयुत शिंदे यांनीं श्रीसाईबाबा शिर्डी संस्था-नच्या ऑ. खजिनदार यांजकडे ता. २३-१२-३२ रोजीं श्रीयुत गो. का. गाडगीळ बॅरिस्टर यांच्या मार्फत रु. ४३५ ची हुंडी पाठविली आहे. श्रीयुत शिंदे यांनीं एवढी कळकळ बाळगून एवढी मोठी रक्कम जमविण्याचा प्रयत्न केला हें त्यांना भूषणावह आहे; याचप्रमाणें संस्थानचा कायमफंड जो आतां रु. ७०८०० पर्यंत झाला आहे त्यांत भर घालण्याचा प्रयत्न केला तर तो एक लाख रुपये झाल्यास शिर्डी येथील श्रीसाईबाबा मंदिराचा रोजचा खर्च चालविण्यास संस्थान-कमिटीस अति सुलभ जाईल.

श्रीसाईबाबा

शिर्डीवृत्त

गेल्या नव्हेंबर व डिसेंबर १९३२ मध्यें शिर्डी येथें श्री साईबाबा यांचे समाधिदर्शनाकरितां ४८ भक्तजन व संतप्रेमी बांधव मुंबई, उज्जनगर, नागपूर, वर्धा, अकोला, खानदेश, मालेगांव, सोलापूर, सातारा, अहमदाबाद, अहमदनगर, कल्याण, डहाणू, त्रियमनवल्ली, बडोदें, कोचीन, कोल्हापूर, आणि देवास या ठिकाणाहून येऊन गेले. त्यांत दक्षिणी, गुजराथी, मद्रासी, पार्शी वगैरे स्त्री-पुरुष होते.

शिर्डी संस्थानास आलेल्या देणगीः जिनसा वगैरे

१ मिसेस हिराबाई ताता मुंबई, २ रेशमी गलेफ

२ ,, रतनबाई, ग्रान्टरोड मुंबई, २ रेशमी गलेफ व १ सुती गलेफ.

(वरील दोन पार्शी स्त्रिया गेल्या डिसेंबर महिन्यांत शिर्डी येथें आल्या होत्या; त्या वेळीं त्यांनीं गलेफ श्रीस अर्पण केले.

३ श्रीयुत सावळाराम नामदेव रासने तर्फे श्रीयुत दामोदर सावळाराम अहमदनगर. तांदुळ दोन पोती सुमारें १ पल्ला

४ श्रीयुत दादाजी गोपिनाथ जोशी दादर मुंबई यांनी श्रीसाई-बाबांच्या द्वारकामाईस बेलतेलाचा रंग लावला आहे.

५ श्रीयुत शंकरराव ग. शिंदे पुणें, ५० पितळी लहान कप, १ तांदळाचे पोते सुमारें ॥ पल्ला. श्रीसाईमंदिराकरितां मोठी सतरंजी व गुलाब-पाणी वाटल्या ९०

६ श्रीयुत शंकर गंगाधर गायधनी—नाशिक. ग्यासलेटचे २ दिवे.

७ साराबाई मुसुलमानीण, मुंबई; चांदीचे ४ घोडे, १ छत्री व २ डोळे; एकंदर वजन १३ तोळे. नवसाबद्दल.

८ श्रीयुत प्रल्हाद कोंडाजी कोष्टी, राहुरी, १ पितळी लहान समई.

साकोरींचा रथ

ता. २ फेब्रुवारी १९३३ रोजीं तिसऱ्या प्रहरीं श्रीयुत उपासनी यांची सुमारें १५० मंडळी साकोरीहून शिर्डी येथें रथ घेऊन आली. रथांत श्रीसद्गुरु साईबाबा यांची छबी होती. रथ पहिल्यानें श्रीद्वारकामाईच्या सभामंडपांत आणला व तेथें सर्वांनी श्रीसाईबाबांची आरती केली. नंतर रथ श्रीसाईबाबांच्या समाधिमंदिरापुढें आणला.त्या वेळीं नित्यनेमाचें श्रीसाईपुढें चक्री भजन चाललें होतें. ह्या ठिकाणीं मंदिरापुढें मंडळीनें श्रीसाईबाबांची आरती केली, नंतर मंडळी रथ घेऊन गेली. रथाबरोबर श्रीयुत उपासनीबुवा नव्हते.

शिरवळ सं. भोर येथून श्रीयुत गणपतराव देशपांडे शिरवळकर हे कुटुंबासह श्रींच्या सेवेकरितां आले आहेत. ते दररोज सकाळीं ८ वाजतां श्रीमंदिरांत श्रीपुढें प्रेमळ गायन करितात, ४ वाजतां ज्ञानेश्वरी सांगतात व रात्रीं भक्तिपूर्वक भजन करितात.

आगगाडीचे तिकीटांचे सवलतीचे दर

भक्तजनांस शिर्डी येथें श्रीसाईबाबांच्या श्रीरामनवमी उत्सवांकरितां जावयाचें असल्यास त्यांस आगगाडीचे सवलतीचे दराचे तिकिटाचा लाभ घेतां येईल. त्यांस ता. १–४–३३ पासून जाण्यायेण्याचें तिकिट दीडपट दरानें मिळेल व तें तिकिट ता. ३०–४–३३ पर्यंत चालेल.

ता. १३।३।३३

सुंदरराव दि. नवलकर

तेथें एक ब्रह्मचारी। होता ढोंगी निर्धारीं। सोंग साधूनें धरून भारी।
आयायाया भोंदितसे ॥ ७९ ॥ नित्य ब्राम्हण संतर्पण। करी [illegible]
काढून। लौकिक व्हावा म्हणून। आपुला त्या नगरामध्यें ॥ ८० ॥
तें कर्ज फेडावया। आधार कांहीं नव्हता तया। लौकिकाचीं पडुं नयां
लावून घेतली उपाधी ॥ ८१ ॥ धनको म्हणे आजपर्यंत। कर्ज [illegible]
दिलें तुम्हीं बहुत। त्या अवघ्याचा निकाल त्वरित। [illegible]
आज तुवां ॥ ८२ ॥ तुला कर्ज देण्यासी। बुद्धि कैसी झाली [illegible]
तुझ्या बाह्यस्वरूपासी। भुललों मी सर्वथा ॥ ८३ ॥ काय [illegible]
तुझें आतां। भणंग भिकारी सर्वथा। कोणा सांगों [illegible]
अक्कल माझी गेली कशी ॥ ८४ ॥ ब्रम्हचारी म्हणे त्यास
देईन उद्यां रकमेस। शेटजी यांच समयास। उतावीळ [illegible]
नका ॥ ८५ ॥ लबाडापासीं हेंचि धन। वायदाचें परिपूर्ण। [illegible]
इतरांतें देऊन। प्रसंग टाळूं पाहती ॥ ८६ ॥ वायदा [illegible]
त्याचा। झालासे पूर्ण साचा। परि ठिकाण रकमेचा। नाहीं [illegible]
सुज्ञ हो ॥ ८७ ॥ अखेर अदालतींत। धनकोनें फिर्याद दिली [illegible]
झालें ब्रम्हचाऱ्याप्रत। बोलावणें भूपाचें ॥ ८८ ॥ [illegible]
नृपासी। आठ दिवसांची मुदत मशी। यावी फेडीन कर्जासी। [illegible]
मुदतींत ॥८९॥ ती मुदत टळली जरी। टाक मारा मजला तरी। भूप बोले
त्यावरी। फार बरें म्हणून ॥ ९० ॥ आठ दिवसांत पैशाची।
सोय केली पाहिजे साची। ही मदत अखेरची। [illegible]
॥ ९१ ॥ तेही आठ दिवस सरले। परी न पैसे मिळाले।
आठवे दिवशीं काय झालें। तें परिसा सुज्ञ हो ॥ ९२ ॥
ब्रम्हचाऱ्यास फांशी द्याया। निघाले मांग घेऊनियां। तो तमाशा
पहावया। जन धांवले बहुसाल ॥९३॥ तें पाहून महाराजांसी ॥ दुःख

झालें मानसीं । बोलले अवघ्या जनांसी । ऐसें हो यातें सोडवाना ॥९४॥ एकेक रुपया कराल जरी । तरी हा सुटेल निर्धारीं खटपट करून कांहीं तरी । प्राण याचे वांचवाहो ॥९५॥ तैं म्हणती अवघे जन । तूंच वांचीव त्याचा प्राण । कोरडी दया दाखवून । डोळे उगा पिरवूं नको ॥९६॥ साधुमहाराज तत्क्षणीं । गेले मांगांकडे धावूनी । बोलले त्यां मधुर वचनीं । क्षणभर याला मारूं नका ॥ ९७ ॥ मी याची जमानत । देतों जाऊन सरकारांत । तुम्ही तेथपर्यंत । चला यासी घेऊनियां ॥ ९८ ॥ तें मानिलें मांगांनीं । आले अदालतीस परतोनी । साधुमहाराज जोडोनी पाणी । बोलूं लागले भूपाला ॥९९॥ मी याची जमानत । देतों सोडा याप्रत । हेंचि मागणें जोडोनी हात । आहे तुसीं नृपश्रेष्ठा ॥ १०० ॥ आजपासून सातवे दिवशीं । रक्कम पटवीन निश्चयेंसी । ना तरी द्यावें फांशी । मजला याचे ऐवजीं हो ॥ १०१ ॥ भूप बोले त्यावरी । कां रे ब्राह्मणा मरशी तरी । द्रव्य नाहीं तुझे करीं । हें आम्ही जाणितों ॥ १०२ ॥ तुझी तुलाच आहे भ्रांत । मग कां वल्गना करिशी व्यर्थ । उगेंच आपुला शोक्यांत । जीव वेडया घालूं नको ॥ १०३ ॥ महाराज म्हणती त्यावरी । जरी मी भणंग भिकारी । परी रक्कम पटवीन खरी । याला सोडिलें पाहिजे ॥ १०४ ॥ ऐसें होतां भाषण । ब्रह्मचारी सोडिला जाण । पहा केवढें उदार मन । साधुसंतांचें श्रोते हो ॥ १०५ ॥ असो सहा दिवस निघून गेले । लोक अवघे चिंतावले । महाराजा बोलूं लागले । सोय काय पैशाची ॥ १०६ ॥ हें विकत श्राद्ध घेतलें व्यर्थ । जीव घातला कातरींत । स्वामी म्हणती अवघ्यांप्रत । तुम्ही काळजी करूं नका ॥ १०७ ॥ भोजनोत्तर वाळवंटीं । आले महाराज उठाउठी । श्रीजान्हवीचे कांठीं । आरंभ केला भजनाला ॥ १०८ ॥ जयजय विठ्ठल वरदायका । हे वैकुंठनायका । रमापति विश्वपालका ।

अधोक्षजा शेषशायी ॥ १०९ ॥ हे मुकुंदा मुरमर्दना । दशरथे आनंदघना । धांव हे वत्सलांछना । अंत आझा पाहूं नको ॥ ११० ॥ हे भक्तकामकल्पद्रुमा । हे अनाथनाथा पुरुषोत्तमा । सज्जनांच्या निवासधामा । रामा अंत पाहूं नको ॥ १११ ॥ द्रौपदी पडतां संकटांत । धांवलासी तूं रमानाथ । वस्त्रें पुरविलीं भरसभेंत । त्यानें स्मरण करावें ॥ ११२ ॥ गजेंद्रानें करितां धांवा । त्या पावलासी केशवा । सुदामासी रमाधवा । दिधली सुवर्णपुरी तूं ॥ ११३ ॥ सद्भक्त पांडवांचें । रक्षण केलें त्वांच साचें । या दुबळ्या अनाथ पोराचें । सत्व ऐसें घेऊं नको ॥ ११४ ॥ दामाजीची रसीद भरली । ऐसी तूं अनाथ माउली । धांव विठ्ठला वनमाळी । भीमातटींनिवासिया ॥ ११५ ॥ हीन जाती चोखा महार । त्याचीं ओढिलीं तुवां ढोरें । बैसुनि गां माळावर । शेत राखिलें सावत्याचें ॥ ११६ ॥ त्याचें स्मरण कांहीं तरी । करा महाराज लौकरी । न येतां निर्धारीं । नांव बुडेल पुरुषोत्तमा ॥ ११७ ॥ हे विष्णुपदी भागीरथी । तुझा बाप रमापती । हीनसत्व निश्चिती । झाला आजी वाटतें ॥ ११८ ॥ ऐसें करितां समर्थ भजन । हांसूं लागले निंदकजन । सावकारही येऊन । बसला होता ते ठायां ॥ ११९ ॥ अखेर दिवस मुदतीचा । म्हणून समुदाय लोकांचा । जमला होता थोर सांचा । काय होतें तें पहावया ॥ १२० ॥ असो समर्थांची ऐकून स्तुति । प्रगट झाली भागीरथी । रूप मनोहर धरिलें अती । रंभे उर्वशी-समान ॥ १२१ ॥ अंगकांति गौरवर्ण । जेवीं बावनकशी सुवर्ण । भ्यालेल्या मृगीपरी नयन । तन्व कटी कृशांगी ॥ १२२ ॥ भव्य भाळा सहास्य वदनी । आदिमाया प्रणवरूपिणी । प्रगट झाली स्वर्धुनी । भक्तसंकट हरावया ॥ १२३ ॥ पाहून ती अभिनव बाला । लोकसमुदाय चकित झाला । ह्मणती कोण ही वेल्हाळा । येथें प्रगटली कळेना ।

॥ १२४ ॥ जिथें घ्यावया दर्शन । इच्छिताती सुरगण । ती जान्हवी करी नमन । संतपदासी सर्वथा ॥ १२५ ॥ जोडोन आपुले पाणीद्वय । जान्हवी बोले सविनय । देखिले हे दिव्य पाय । तेणें धन्य झालें मी ॥ १२६ ॥ काल मशीं दृष्टांत । झाला स्वामी स्वप्नांत । तो मी सांगतें येथ । श्रवण करा मायबापा ॥ १२७ ॥ कीं जान्हवीचे कांठाला । जो उभा असे भजनाला । तोच माझा भक्त भला । त्याचें कर्ज हरावें ॥ १२८ ॥ म्हणून आलें ये ठायीं । माझें नांव रत्नाबाई । सांगा मशीं लवलाहीं । कर्ज किती कोणाचें ॥ १२९ ॥ त्याची अवघी चुकी । करीन येथें निश्चिती । धनको दावा मजप्रती ॥ कोण तुमचा स्वामीया ॥ १३० ऐसें ऐकतां तद्वापण । महाराज आनंदले पूर्ण । धनकोलागीं बोलावून । कथित झाले मधुरवचें ॥ १३१ ॥ तुमची रक्कम घ्यावया । रत्नाबाई ये ठायां । आली तिचेपासुनियां । रक्कम घ्यावी मोजून ॥ १३२ ॥ अवघी रक्कम तेथल्या तेथें । दिली गंगेनें धनकोतें । जान्हवी आपुल्या भक्तातें । न उपेक्षी कदाकाळीं ॥ १३३ ॥ घेऊन स्वामीचें दर्शन । गंगा पावली अंतर्धान । प्रवाहामध्यें जाऊन । सर्व लोकां देखतां ॥ १३४ ॥ जळीं विराली जळगार । किंवा दुधामध्यें साखर । तोंच घडला प्रकार । तेथें जाणा श्रोते हो ॥ १३५ ॥ हां हां म्हणतां ही मात । पसरली अवघ्या काशींत । जन धांवले असंख्यात । स्वामी दर्शन घ्यावया ॥ १३६ ॥ बुक्का फुलें घेऊन हातीं । स्वामीवरी उधळिती । म्हणती साक्षात रमापती । अवतरला हा मनुष्यरूपें ॥ १३७ ॥ चमत्कारा नमस्कार । हा न्याय जगीं साचार । क्षणांत स्वामी समोर । ढीग झाला द्रव्याचा ॥ १३८ ॥ तें अवघें घेऊनी । गंगेंत टाकिलें स्वामींनीं । म्हणूं लागले स्वर्धुनी । माझी रक्षिली लाज तुवां ॥ १३९ ॥

त्या दिवसापासून । काशींतील अवघे जन । महाराज यांनीं ओळखले ... साक्षात् चिंतामणि । ... पूर्ण । कृतार्थ व्हायाकारणें ॥ १४० ॥ महाराज साक्षात् चिंतामणि । ... कामधेनु असती अवनीं । जो शरण आला चरणीं । त्याची न करिती उपेक्षा ॥ १४१ ॥ हे साधुमहाराज पुण्यवंता । त्रिकालज्ञ समर्था । हरण करीं माझी चिंता । ... तुझें असे ॥ ४२ ॥ ... संतकथामृत । ज्ञानांबरींचा निशानाथ । संतचरित्रें कौमुदी येथ । ... म्हणे दास गणू ॥ १४३ ॥ श्रीहरिहरार्पणमस्तु ॥ शुभंभवतु ॥

॥ इति एकादशोऽध्यायः समाप्तः ॥

अध्याय १२

श्रीगणेशायनमः । हे विश्वंभरा विश्वपती । चिद्विलासा अनंत शक्ति । द्यावी मजला काव्यस्फूर्ति । संतकथा वदावया ॥ १ ॥ कथा मागिलाध्यायासी । समर्थांनीं काशीसी । मुक्त ब्रह्मचाऱ्यासी । केलें कर्जापासून ॥ २ ॥ वंदूनिया विश्वेश्वर । केली पंचक्रोशी सत्वर । अवघीं स्थानें मनोहर । पाहोनी निघाले तेथोनिया ॥ ३ ॥ गया अयोध्या नंतर । बद्रिकेदार हरिद्वार । मथुरेमाजी शारंगधर । विश्वपति वंदिला ॥ ४ ॥ गोकुळवृंदावन द्वारावती । महाकाळपुरी अवंती । रेवातटीं पशुपती । श्रीओंकार वंदिला ॥ ५ ॥ तीर्थ राजा पुष्कर । रणछोडपट्टण डाकुर । जेथें राहिला परमेश्वर । रामदासाकारणें ॥ ६ ॥ जयाचिया भक्तीसाटीं । द्वारकेहून जगजेठी । येता झाला गोमतीकांठीं । भक्तवरद पांडुरंगा ॥ ७ ॥ तो नट नागर श्रीहरी । अनंतनाभा कंसारी । भक्तवत्सल पूतनारी । समर्थांनी वंदिला ॥ ८ ॥ तेथून आले नंतर । पाहिलें गौतमीचें तीर । ज्योतिर्लिंग त्र्यंबकेश्वर । प्रेमभरें स्तवियेला ॥ ९ ॥ सत्यशृंगी गंगडावरी । वंदिली आदिमाया ईश्वरी । तेथून आले प्रवरातीरीं । मोहिनीश वंदाया ॥ १० ॥ पुढें घृष्णेश्वरवैद्यनाथ । नागेश दारुकावनांत । माहुरगडीं श्रीदत्त । परशुरामजननी वंदिली ॥ ११ ॥ नंतर आले खंदारीं । साधुमहाराज साक्षात्कारी । ग्रामस्त येऊन सामोरी । नेले मिरवीत महाराज ॥ १२ ॥ मानंदें करूनीयां तेथ । सवेंच निघाले सद्गुरुनाथ । भीमातटीं पंढरीप्रत । श्रोते जावया कारणे ॥ १३ ॥ गरुड टके झल्लरी । मृदंग वाजती सुस्वरीं । मार्गीं चालतो मुरारी । आळविती महाराज ॥ १४ ॥ बहुत मंडळीबरोबर । भव्य पताका स्कंदावर । चरण चालीं सत्वर । चालताती भक्त ते ॥ १५ ॥ त्या अवघ्या मंडळींत ।

शोभती महाराज इंदुवत । जैसें सुमनीं पारिजात । सुरु शोभा [illegible]
त्रा ॥१६॥ महाराज आले वेंवलीसी । अवध्यांसह पुण्यराशी । तुळजापुर
परगण्यासी । हें वेंवली गांव हो ॥१७॥ भोजनोत्तर कीर्तनाम । आरंभ
झाला वेंवलीस । जनसमुदाय बहुवस । जमला कीर्तनें एकाग्रता ॥१८॥
कोणा न राहिलें भान । आपण कोठें आहों कोण । अवघे झाले तल्लीन ।
जन कीर्तनामाझारीं ॥१९॥ अस्तासी गेला वासरमणी । आकुंचित झाल्या
कमलिनी । तयाचें साम्राज्य गगनीं । होऊं लागलें हळू हळू ॥२०॥ [illegible]
गेलिया पंडित । मूर्ख जल्पती पाखंडमत । तैशीं नक्षत्रें असंख्यात । चमकूं
लागलीं नभोदरीं ॥ २१ ॥ परी दीप लावण्याचें । कोणा न राहिलें भान
साचें । कीर्तन हरिभक्ताचें । सेव्यश्राव्य सर्वांहूनी ॥ २२ ॥ करीं घेऊनी
दीपिका । प्रगट झाली अंबा देखा । विश्वजननी जगन्नायिका । अष्टभुजा
नारायणी ॥ २३ ॥ घेऊनियां करीं पोत । तुळजा उभी कीर्तनांत । त्या
पोताचा प्रकाश तेथ । पाहिला सहस्र सूर्यांपरि ॥ २४ ॥ कीर्तनाची
आरती झाली । अंबा तोंवरी तिष्ठली । खिरापति होतां गेली । गुप्त [illegible]
जगदंबा ॥ २५ एकाएकीं अंधार । सर्वत्र झाला [illegible]
इतर । आश्चर्य करूं लागले ॥ २६ ॥ रात्र झाली [illegible]
मावळला दिनकर । दीप घेऊन तेथें थोर । कोण तिष्ठला सकळें ॥२७॥
तो एकाएकीं गुप्त झाला । साम्राज्य दिधलें तमाला [illegible]
समर्थांला । हळहळ लागली मानसीं ॥ २८ ॥ [illegible]
आली ईश्वरी धांवून । मज अभाग्या [illegible] । तुळजापुर
निवासिनी ॥ २९ ॥ हे जगदंबे प्रणवरूपिणी । अष्टभुजे नारायणी ।
हे आद्यशक्ति जगज्जननी । कां न दर्शन दासातें ॥ ३० ॥ तुझें न
झाल्या दर्शन । मी न पुढें जाय जाण । माझा असलिया अभिमान ।
दर्शन द्यावें मातोश्री ॥ ३१ ॥ तूं ब्रह्म दिधलें सगुणपण । अगाध तुझें

महिमान। निर्विकल्प जें चैतन्य। तें त्वां आणिलें आकारासी ॥ ३२॥ त्वां मर्दिले चंड मुंड। महिषासूर दैत्य प्रचंड। ज्यानें डळमळविलें ब्रह्मांड। तो त्वां मारिला मातोश्री ॥ ३३ ॥ वत्स आक्रोशें हुंबरतां। धेनू धावोनी येते तत्वतां। तेंसी पुनरपि जगन्माता! पावती झाली ते ठायीं ॥३४॥ ता सर्वांगसुंदर भवानी। समर्थांच्या लागली कानीं। तुज तुळजापट्टणीं। दर्शन देईन साक्षात ॥ ३५ ॥ उगा न वत्सा धरीं हट्ट। मान्य करी एतुली गोष्ट। तूं महाभक्त वरिष्ट। मी न विसंबें तुजला ॥३६॥ अंबा ऐसें बोलून। सवेंच पावली अंतर्धान। पुढें काय घडलें वर्तमान। तें ऐकतां सांगतों ॥३७॥ समर्थ आले तुळजापुरीं। उभे राहिले समोरीं। सगुणरूप ईश्वरी। सिंहासनी दिसली तया ॥३८॥ तें रोपटें मनोहर। वर्णितां न लागे पार। समर्थांनी झडकर। मिठी मारिली पदांतें ॥ ३९ ॥ नाना प्रकारें केली स्तुती। प्रसन्न झाली आद्यशक्ति। कवटाळोनी चहूं हातीं। हृदयीं धरिलें महाराजा ॥ ४० ॥ निजकंठींची पुष्पमाळा। घातली समर्थांच्या गळां। जे प्रिय विठ्ठलाला। ते न कोणा आवडती ॥ ४१ ॥ असो देवीस करून नमस्कार। सोडोन निघाले तुळजापूर। भजनाचा होत गजर। पंथीं चालतां श्रोते हो ॥४२॥ पाहिलें चंद्रभागेचें तीर। भूवैकुंठ पंढरपूर। वैष्णवांचें माहेरघर। जेथें विठ्ठल तिष्ठत ॥ ४३ ॥ चंद्रभागेंत केलें स्नान। घेतलें पुंडलीकाचें दर्शन। मग राउळा कारण। आले समर्थ दिंडीसह ॥४४॥ श्यामवर्ण सांवळी मूर्ति। दृष्टीं देखीला रमापती। महाराज पायां लागती। बाप आपुला जाणोन ॥४५॥ हे चिद्विलासा नारायणा। कोमलांगा राजीवनयना। आजानुबाहु सुहास्य वदना। सर्वेश्वरा सर्ववंद्या ॥ ४६ ॥ तुझें ध्यान राहो डोळां। माझे सदा भक्तपाळा। पुरुषोत्तमा गोपाळा। एवढें देईं मजप्रती ॥४७॥ बाळ पाहातां मातेसी। जैसें आनंद मानसीं। वा येतां माहेरासी। सासुर-

वर्गणीदारांकरितां

१ श्रीसाईलीलेचा वर्षारंभ चैत्र महिन्याचे अंकापासून आहे. नवीन वर्गणीदारास वर्षारंभापासून अंक घ्यावे लागतील.

२ पत्ता बदलणें झाल्यास लगेच आम्हांस कळवावें. बदललेला पत्ता न कळविल्यामुळें कित्येक वेळां अंक गहाळ होतात.

३ अंकासंबंधीं पत्रव्यवहार आमचेकडे करावा.

४ लेखासंबंधीं पत्रव्यवहार संपादक व प्रकाशकांकडे करावा.

वार्षिक वर्गणी.

वार्षिक वर्गणी टपाल खर्चासह मनिऑर्डरनें आगाऊ रु. ३।=; व्ही. पी. नें रु. ३॥, फुटकळ अंक ।=, मागील अंकास शिल्लक असल्यास मिळतील.

व्यवस्थापक—श्रीसाईलीला.

लेखकांकरितां

१. श्रीसाईलीलेंत प्रसिद्धीसाठी पाठविलेला लेख अथवा कविता कागदाच्या एका बाजूवर, मार्जिन सोडून, सुवाच्य बाळबोध लिपींत असावी. पेन्सिलीनें किंवा कागदाचे दोन्हीं बाजूस लिहिलेला मजकूर छापण्यास फार त्रास पडतो.

२. लिखाणासोबत पूर्ण नांव व पत्ता दिला पाहिजे. नांव जाहीर न करितां टोपण नांवाखाली प्रसिद्धि द्यावयाची असल्यास त्याप्रमाणे कळवावें.

३. लेख अथवा कविता हातीं आल्यानंतर १ महिन्यांत पसंति अगर नापसंति कळविली जाईल. पसंति कळविल्यानंतर, आम्हांस कळविल्याशिवाय लेखकांनी तो मजकूर दुसरीकडे छापविण्यास देऊं नये.

४. लेखांत योग्य तो फेरफार करण्याचा अधिकार आमचेकडे राहील. येईल तसा शब्दशः प्रसिद्ध करण्याची हमी आम्ही घेत नाही.

५. लेखासोबत पुरेसे पोस्टेज आल्यास, नापसंत लेख परत करूं.

प्रकाशक—श्रीसाईलीला.

"दक्षिणा प्राइझ कमिटीनें बक्षिस दिलेला व केसरी, चित्रमयजगत्, ज्ञानप्रकाश, विविधज्ञानविस्तार, व रत्नाकर वगैरे वृत्तपत्रें व मासिकांनी उत्कृष्ट अभिप्राय दिलेला असा संतकवि ह. भ. प. श्री दासगणू महाराज यांनी नवीन रचिलेला व प्रोफेसर श्री. नी. चाफेकर, M. A., LL. B. यांनी प्रस्तावना लिहिलेला नवीन ग्रंथ

श्री पासष्टी–भावार्थ दीपिका

हा नरेंद्र बुक डेपो दादर, मुंबई येथें मिळेल.

कापडी प्रत १० आणे. साधी प्रत ८ आणे.

सर्व प्रकारचे मेंदूचे विकारांवर जाग्रण व मानसिक श्रम करणाऱ्यांस अत्यंत उपयोगी

नकलेबद्दल—] **ब्राह्मी तेल** [सावध राहावें.

बाळबाळंतिणीकरितां औषधें

बाळंत काढा नं. १ पहिल्या दहा दिवसांचा ०१८; बाळंत काढा नं. २ दहा दिवसानंतर ०१४; बाळकडू:—मूल जन्मल्यापासून देण्यास योग्य ०८; कुमारी आसव लहान मुलांकरितां ०१२.

सतत २५ वर्षे लोकादरास पात्र झालेलें, कोणत्याही ऋतूंत घेण्यास योग्य, अत्यंत मधुर व आरोग्यदायक

एक रत्तल १०१०) **द्राक्षासव** (अर्धा रत्तल ०१४
दीड रत्तल २०४ ट. ख. पॅ. नि.

शिवाय आमचे कारखान्यांत टिकाऊ तयार काढे, आसवें, अरिष्टें, भस्में वगैरे ५०० वर औषधें तयार आहेत. त्यांचे माहितीचा मोठा क्याटलाग व प्रकृतिमान भरून पाठविण्याकरितां "रुग्ण-पत्रिका" हीं सात आण्यांची तिकिटें आलीं असतां पाठवूं.

दत्तात्रय कृष्ण सांडू ब्रदर्स आर्यौषधी कारखाना, चेंबूर जि. ठाणें.
टे. नं. ८७०२४ X २२२७८. दुकान दवाखाना, ठाकुरद्वार, मुंबई नं० २
पुणें:—श्री साईनाथ आणि कंपनी.

हें पुस्तक श्रीलक्ष्मीनारायण छापखाना, २६४ ठाकुरद्वार, मुंबई
येथें अनंत आत्माराम मोरमकर यांनी छापून
रा. आ. तर्खड यांनी ५ सेंट मार्टिन्स रोड, बांद्रें येथें प्रसिद्ध केलें.